

Daniela Krejčová
Zákony dědičnosti v díle Émila Zoly
FFUK Praha 2012
Posudek vedoucího bakalářské práce

Daniela Krejčová se ve své bakalářské práci (54 stran textu včetně příloh) zabývá tématikou již mnohokrát připomínanou a přece stále inspirativní: zákony dědičnosti v naturalistické próze Émila Zoly. Námět práce se tedy nejeví jako převratně nový, avšak autorka bakalářské práce se svého úkoly zhostila poctivě, s jistou dávkou erudice, se smyslem pro vyváženost úkolu a také s jednoznačně vymezenou metodou: zaměřuje se výlučně na literární aspekt dané problematiky, jak se zdůrazňuje v abstraktu, kde se uvádí, že „ačkoliv se práce dotýká problematiky biologie, neřeší danou tematiku z pohledu přírodovědného, ale čistě literárního“.

Na posuzované práci je nutno ocenit především její nespornou soustavnost: autorka stanovuje cíl („představit cyklus ... jako propracovaný systém postav“ etc., s.8) a metodu.

Za přínosné na tomto zevrubném a přehledném pojednání považuji zaměření zejména na náležitě stanovené postavy Zolova cyklu a na odkazy na naturalistickou doktrínu (kapitola o Tainovi). Jak z výše řečeného vyplývá, takto vymezený syntetický pohled s sebou přináší i jistá úskalí, jež s sebou nese každá sumarizace: poněkud méně objektivnosti. Kvalita práce Daniely Krejčové zkrátka spočívá právě v té přehlednosti.

Práce vykazuje některé dílčí formální nedostatky spíše typografického popřípadě tvaroslovného rázu:

- s.9 Henri Mitterand vydal několik publikací věnovaných Zolově dílu (m. Zolovu dílu)
- s.11 vyprávěcí historický prezens mi nepřipadá vhodný vzhledem k obecně známé chudobě systému slovesných časů v češtině
- s.16 kritika ze strany Hippolyta Taina: neobratná vazba, bohužel v dnešní době dosti rozšířená
- s.29 (Rougounů m. Rougonů) a s.30 (zužívá m. zuřivá): typografické chyby spíše ojedinělého rozsahu

Oceňuji odkaz na mýtický rozměr Zolova díla.

Závěrem: práci Daniely Krejčové považuji za promyšlenou, zevrubnou, dobře dokumentovanou, poctivou. Metoda analýzy postav, procházejících Zolovým dílem podle generací, se jeví jako náležitě zvolená.

S jistou rezervou (nedostatek kritického odstupu od sekundární literatury) doporučuji hodnocení práce klasifikačním stupněm *výborně*

V Praze dne 10.září 2012
doc. Aleš Pohorský